

บทที่ 4

กฎหมายของชาวยิว

กฎหมายลा�ylักษณ์อักษรที่เก่าแก่ที่สุดในโลกเป็นกฎหมายของชาวนา米โลน ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี 2300 ถึง 1600 ก่อนคริสต์ศักราชคือปี 1765 หรือ 1700 กฎหมายนี้มีชื่อเรียกว่า ประมวลกฎหมายพระเจ้าขัม努ราบี ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทก่อน

ต่อมาอีกประมาณ 500 ปี ได้มีกฎหมายลักษณ์อักษรเกิดขึ้นกับชาวอิบรู หรือยิวอยู่ระหว่างปี 1275 ถึง 586 ก่อนคริสต์ศักราช คือประมาณปี 1200 นั้นเอง เป็นกฎหมายของชนชาดิยิว ปัจจุบันเรียกว่าอิสราเอล ชนผู้อิบนรูเป็นชนผู้เชเมดิค เดิมอยู่ทางตอนล่างของลุ่มนแม่น้ำ约瑟เฟติส ได้เดินทางเรื่อ่อนอยู่เป็นเวลาหลายศตวรรษเพื่อหาที่ดินหลักแหล่งทำมาหากิน ในที่สุดได้มาถึงดินแดนแห่งหนึ่งมีชื่อว่า คاناาน (Canaan) หรือที่ภาษาหลังเรียกว่า ปาเลสไตน์ (Palestine) ชาวอิบรูได้เข้าไปดังบ้านเรือนประจำกับชาวคاناาน ดินแดนแห่งนี้เป็นบริเวณที่คนเด็ก ๆ ทิศตะวันตกจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทิศตะวันออกติดกับแม่น้ำ约瑟และ มีขนาดกว้างประมาณ 25 ถึง 40 ไมล์ และยาวประมาณ 140 ไมล์

ในพระคัมภีร์เก่า (Old Testament) ชาวอิบรูเคยเข้าไปในอียิปต์และตกเป็นทาสของชาวอียิปต์อยู่ระยะหนึ่ง ไม่เสสเจ้าชายหนุ่มชาวอิสราเอลเกิดขึ้นที่นั่น เขาเดินโดยในพระราชวังของกษัตริย์ฟาราโหร์ ไม่เสสมีชีวิตความเป็นอยู่ดีกว่าชาวอิสราเอลคนอื่น ๆ ซึ่งถูกชาวอียิปต์บังคับให้ต้องทำงานหนัก แต่ไม่เสสได้ต่อสู้เพื่อหดยั้งชาวอียิปต์ที่ทำร้ายบุคคลงานชาวอิสราเอลโนเสสได้ม่าชาวอียิปต์ในการต่อสู้กันนั้นและเขาได้หนีไป ต่อนานโนเสสได้เป็นผู้นำของชาวอิสราเอล โนเสสได้เห็นพระผู้เป็นเจ้า พระองค์บอกให้เขานำชาวอิสราเอลไปสู่ดินแดนใหม่ ซึ่งเป็นของพวกราช ใจกลางลับนามาอียิปต์แล้วแสดงให้ฟาราโหร์เห็นถึงความต้องการเป็นอิสระของชาวอิสราเอล โนเสสญี่ฟาราโหร์ว่าถ้าไม่ทำตามจะได้พบกับพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าคือพระยะโฮวาห์ หรือพระยิโฮวาห์ จนในที่สุดกษัตริย์ฟาราโหร์ผู้ทรงดื้อรั้นได้ยอมปลดปล่อยชาวอิสราเอลเป็นอิสระ

Moses

The Young Prince. Born in Egypt, Moses the Israelite grew up in the Pharaoh's palace. He was better off than other Israelites, who were overworked by the Egyptians, but he did not forget his own people. When he stopped an Egyptian from beating an Israelite worker, the Egyptian was killed in the fight, and Moses had to flee.

Leader of His People. In exile, Moses had a vision in which God told him to lead the Israelites to a new land of their own. Moses returned to Egypt and is shown here boldly demanding that the Pharaoh free the Israelites. Moses threatened him with God's power until the stubborn Pharaoh finally let the Israelites leave.

ที่มา : THE HISTORY OF OUR WORLD หน้า 78

อีกหลายปีต่อมา โมเสสนำชาวอิสราเอลผ่านทะเลทรายเพื่อค้นหาดินแดนใหม่ของพวกรเขา จนชาวอิสราเอลท้อถอย โมเสสตั้งนิพ旺เขาว่าให้มีความเชื่อถือในพระผู้เป็นเจ้า

บันญชีใน โมเสสผู้ซึ่งอยู่ตามลำพังคนเดียวได้เห็นและได้ยินกฏหมายของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งพระองค์ได้แบ่งบัญญัติสิบประการ (The Ten Commandments) บนแผ่นป้ายที่ทำด้วยก้อนหินโดยประชาชนชาวอิสราเอลสามารถเรียนรู้ เชื่อฟังในบัญญัติสิบประการนี้

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวว่า โมเสสได้เรียกคนอิสราเอลทั้งหมดเข้ามาแล้วกล่าวแก่เข้าทั้งหลายว่า ดูก่อนคนอิสราเอล ท่านทั้งหลายจะฟังกฏเกณฑ์และกฏหมาย ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวให้เข้าหูของท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้จดจำและกระทำด้วยความระมัดระวังพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา พระองค์ทรงครัวสว่าเราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากแดนท่าส

(1) อย่ามีพระเจ้าอื่นนอกเหนือจากเรา อย่าทำรูปเคารพสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเมืองบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปูนนิบติรูปเหล่านั้น ด้วยเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าห่วงเหนให้ไทยบิดาตกไปถึงถูกหลานของผู้ที่ซังเราระทั้งสามชั่วอายุ แต่แสดงความรักมั่นคงต่อคนที่รักเราและปฏิบัติตามบัญญัติของเราระทั้งพันชั่วอายุ

(2) อย่าออกพระนามพระเยอิโวห์พระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร ด้วยผู้ที่กล่าวพระนามของพระองค์อย่างไม่สมควรนั้น พระเจ้าทรงถือว่าไม่มีไทยามีได้

(3) จงถือวัน Sabbath ถือเป็นวันบริสุทธิ์ ดังที่พระเยอิโวห์พระเจ้าของเจ้าทรงบัญชาไว้แก่เจ้า จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน แต่เดือนที่เจ็ดนั้นเป็น Sabbath แห่งพระเยอิโวห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นอย่ากระทำการสิ่งใด ๆ คือเจ้าเอง หรือบุตรฯ บุตรรีของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือโคงของเจ้า หรือลาของเจ้า หรือลัตวิชีดี ๆ ของเจ้า หรือแบกที่อยู่ในเมืองของเจ้า เพื่อทาสทาสีของเจ้าจะได้หยุดพักอย่างเจ้า จงระลึกว่าเจ้าเคยเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และพระเยอิโวห์พระเจ้าของเจ้าได้พาเจ้าออกจากที่นั้นด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และด้วยพระกรที่เหยียดออก เหตุจะนี้พระเยอิโวห์พระเจ้าของเจ้าได้ทรงบัญชาให้เจ้ารักษาวัน Sabbath ให้แก่เจ้า

- (5) อย่าฆ่าคน
- (6) อย่าล่วงประเวณีผัวเมียเขา
- (7) อย่าลักทรัพย์
- (8) อย่าเป็นพยาบาลเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน
- (9) อย่าลอกภรรยาของเพื่อนบ้าน
- (10) อย่าอยากได้น้านของเพื่อน คือไวนา ทาส ทาสี วัว ลา หรือสิงโต ๆ ซึ่งเป็นของเพื่อนบ้าน

บัญญัติสิบประการที่พระเยอิโวห์มอบให้แก่โนเสนาและชาวอิสราเอลมีผู้กล่าวว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักกฎหมายธรรมชาติ (Natural Law) บางท่านกล่าวว่าเป็นกฎหมายของพระผู้เป็นเจ้า (God's Law)

ผลดีของการเชือฟัง

ฝูงวัวของท่านเพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านเพิ่มลูกขึ้น ศัตรูผู้ลุกขึ้นต่อสู้ท่านพ่ายแพ้แก่ท่าน ท่านหั้งห้ายอดมนสมบูรณ์ไปด้วยพันธุ์ของตัวท่านเอง ผลของฝูงสัตว์ของท่านและผลแห่งพื้นดินของท่าน ถ้าท่านเชือฟังพระบัญญัติของพระเยอิโวห์พระเจ้าของท่าน และระวังที่จะกระทำตามพระเจ้าจะทรงกระทำให้ท่านเป็นหัว ไม่ใช่เป็นหาง กระทำให้สูงขึ้นทางเดียว มิใช่ให้ต่ำลง

ผลสนองของการไม่เชือฟัง

พระเจ้าจะทรงบันดาลให้คำสาปแห่ง ความวุ่นวาย และการลบล้างมีขึ้นแก่กิจการที่ท่านกระทำจนท่านจะถูกทำลายและพินาศอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยความชั่วชั้งท่านได้กระทำเพราะท่านได้ทดสอบทิ้งเราเสีย พระเจ้าจะทรงบันดาลให้โรคร้ายติดพันท่าน จนพระองค์จะทรงเผาผลิตุณ

ท่านให้สื้นเสียจากแผ่นดิน ซึ่งท่านเข้าไปปี้ดครองนั้น พระเจ้าจงทรงเมี่ยนตีท่านด้วยความชูบ่อน และด้วยความไข้ ความอักเสบ ความร้อนอย่างรุนแรง ด้วยดาว ด้วยพายุร้อนกล้า ด้วยราขึ้น และลิงเหล่านี้จะติดตามท่านไปจนท่านพินาศ และฟ้าสววร์ที่อยู่เหนือศรีษะของท่านจะเป็นกอง เหลือง และแผ่นดินที่อยู่ใต้ท่านจะเป็นเหล็ก พระเจ้าจะทรงบันดาลให้ฝนในแผ่นดินของท่านเป็น ฝุ่นและละออง ลงมาจากอากาศอยู่เหนือท่านทั้งหลายจนกว่าท่านจะถูกทำลาย

พระเจ้าจะทรงกระทำให้ท่านพ่ายแพ้ต่อศัตรูของท่าน ท่านจะออกไปต่อสู้ทางเดียว แต่ ขณะนี้จากเขาจัดทาง และท่านทั้งหลายจะเป็นที่น่าสาดสอยยิ่งแก่บรรดาราชอาณาจักรทั่วโลก ชาติพหงศ์ของท่านทั้งหลายจะเป็นอาหารของนกในอากาศและสำหรับสัตว์ป่าในโลก และไม่มีผู้ใด ขับไล่ฝูงสัตว์เหล่านั้นไป พระเจ้าทรงเมี่ยนตีท่านด้วยฝืดอีกปีดด้วยแผลร้าย ด้วยโรคภัยปีดลักษณะเดียวกัน ซึ่งจะรักษาไม่ได้ พระเจ้าจะทรงเมี่ยนตีท่านด้วยโรคภัยเรื้อรัง โรคตาออด และให้จิตใจบุ่มเบี้ยง ท่านจะต้องคลำไปในเวลาเที่ยง เมื่อนอนคืนดึกแล้วก็ลุกขึ้นอยู่เสมอ และจะไม่มีใคร ช่วยท่านได้เลย ท่านจะหมั่นหมึงคนหนึ่งไว้เป็นภารยา และชายอื่นจะเข้าไปสมสู่กับนาง ท่านจะ ก่อสร้างเรือน แต่จะไม่ได้อาศัยอยู่ในนั้น ท่านจะปลูกสวนอุ่น แต่ท่านจะไม่ได้ใช้ผล คนจะมาข่าวว่า ของท่านต่อหน้าต่อตา ท่านจะมิได้รับประทานเนื้อวัวนั้น เขาจะมาแย่งชิงลาไปต่อหน้าต่อตาท่าน และเขาจะไม่เอากันคืนมาให้ท่าน ฝูง พวกแกะของท่านจะต้องเอาไปให้ศัตรุ ของท่านและจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย เขายังเป็นภัยและบุตรหมึงของท่าน ไปให้แก่ประชาชาติอื่น ส่วนค่าของท่าน จะนองคูและมีดม้วงด้วยความอาดายอา วรรณ์ตลอดเวลา อำนาจน้ำมือของท่านก็ ไม่สามารถจะป้องกันได้

ขอให้สังเกตว่าผู้ฝ่าฝืนกระทำ ผิดบัญญัติสิบประการดังกล่าว ไม่มีโทษ ประหารชีวิตหรือปรับเหมือนกฎหมาย สมัยนานาโลก หรือไม่มีสภาพบังคับ (Sanction) อย่างเช่นกฎหมายในปัจจุบัน

The Lawgiver. For years, Moses led the Israelites through the desert in search of their new land. When they were discouraged, he urged them to have faith in God. Alone on Mt. Sinai, Moses had a vision in which he heard God's laws. He carved these Ten Commandments on tablets so the people could learn to obey them.

ที่มา : THE HISTORY OF OUR WORLD หน้า 77